

חינוך

בככלו ניס, והוא ממלן מן הכלניות עד עובי הכלניות. ועין מה שŁמגמי נמענה ייא חלן פחומ מסתו, ומון גירץ נפוג. במקצת מרכז נחצנו צנ' פט. קבינו יוז

החל לדרושים והצעי נגפונו, כן כו' צב"ק
מנומות צ"מ ע"ה, וכ"מ כלון פ"ג כי"ג
ומצולר צל"מ פ"ד ס"ה, מן סימה נקדשת
סקדייטס צמברטו שטלה סיה הילון מונט,
ולפנינו וכו'. וולפנאל דלומה הן סימן קון
סימה, כמנולר נסמן סימה אס וסימה סימה
מאונטס הילון מן סימה אס וסימה סימה
נקלהה, ומממן על הילון הו סיה מונט
הילון צביה לרזון, ולמה לנו לומר צהילן
וזו סימה להן מוכת, כן נולחה, ועפ"כ
דעתם הבר"מ צהילון סיה מונט נמל מעלה
כל קדש הקדשים כמנופות צדכיין. ונוטט
כגון צמלה כ"ה ע"ה ד"ה יונגן, נסמן
צבם ריבנ"ה דהילון קיה מונט צב' מוק
כל קדש הקדשים, ע"ז. והמוקפת זו
כוגן ציומת אס מהה, דמנופות נסמן
נכרייה מגילה י"ע"ב וכגון צמלה ג"
ע"ה, לדילון קיה לו עשר למאות לכל כו'
קדש הקדשים, מטהר לאדיין דיסיא טעם
בנהלן בית קדש הקדשים, וכל נמל היל
מן הגדלים, ע"ז וגס נמוקפת י"ע"ט נס
צמלה פ"ג מ"ט. וננה נמלמת נמנילה סב
פליקת רצ"י כן דיסיא עמוד נמלמען. ח
הרכנן"ס כגון צמלה אס ד"ה הילון. סעט
מזה, כתוב עשר למאות לכל רוח למי"י
ולצמלה, סיינו דירוש ווילון, כי עשרה
כלו הילון ולפנינו עתulis עד sadzil. ע"ש
מופורץ יו"ה מלכני דיסיא. הילון מונט
בנהלן דיסיא עשרים למאות עד הילון
ונכם סיה עומדת, כי סיה נגפונו וילכו
עשר לכל רוח, ועל כתרן זילך לומת
דמוקס הילון מיין מן זמדלה. ע"ט. מתול
נהדרין דעט רצ"ס כדעט בר"מ ונו^ו
בר"מ מפלס כן, ובודאי מונט כן נחלה
מקומות, ווין הצעיריה קומתת דכירות. ונו^ו
דעתה גמוק סיה צמולה, וככרייהן צויגן
קומתת דגראתס, דעט למאות סיה גלו
ימינו וצמלהו. וצמלהו צמלהה צל"ב. וככט טומפּ
יו"ט מטממי מיניה דגרא. גראט"ס, והו
הה כביה רכ' סקס דמנילה. וויס ספינז
רצ"י כן, וכל כביה כלג אס' לדגון גטלה
דמנולר לאדיין גראט"ס סכ"י. וויעי
מום' מנומות צ"מ ע"כ ד"ה זומקן
מצולר דגראטס דגמלה צביה קדש הקדשים
סיה עטול.

ונרא אה קם עטס לדעת הכהן וככ"ב
דאיה מומן נמערכ לסתורכם
ה' ג' מזוזה

כיוון לדין נגידים סומכים מיל'ת ממן
המקורה כיוון ממערג עיקל בסלהם בלבנים
לקראת רקדים פיה ממערב עיון נגנ'ין
במלון כ"ה ע"מ, מ"כ מילו דהה עיון
רבינו י"ד מירון וסגולית גיגונ'ן דרכינו

קדם בקדמים חס בית נגיד מיקון עיי נגיד מעלה ומכהן ..

קיי קומט נמעלה מלהר
טבעות, ונחנא
הגדיש הילן. ובעת שטום'
מ, מרצע טבנאות לכתמי ציריך
, קיי טבנאות מהלום נמעלה זו
[יג] וڌוחه מונם הסIRON צביריכ

לאלהים בגופו זונפשו, וראו לוי שישפך דמו
וישרפ גוףו, לולי חסד הבורא שלקח ממנו תמורה
וכופר הקרבן, שייהי דמו תחת דמו, נפש תחת
נפש, וראשי אבריו הקרבן כנגד ראשיו אבריו,
והמנות להחיות בהן מורי התורה שיתפללו עליו,
וקרבן התמיד בעבור שלא ינצלו הרבים מחטא
תמיד, ואלה דברים מתקבלין מושכין הלב בדברי
הגדייל, עד כאן. והאריך הוא עוד בעניין, וכותב,
ועל דרך האמת יש בקרבנות סוד געלם וכו', כמו
שכתוב בפרשינו בפרשת ויקרא.

ועוד נסיף דברים על צד הפשט, ונאמר כי מזה השורש ציינו האל להקריב לעולם מהדברים שלב אדם הומה בהן, כמו הבשר והיין והפת, כדי שיתעורר הלב יותר עם העסוק בהם, ולענין חיב להביא מעט קמחו אשר עיניו ולבו עליו כל היום. ועוד יש התעוררות אחר לב בקרבן הבהמות מצד הדמיון, ש גופו האדם והכבהמה ידמו בכל עניינהם, לא יתחלקו רק שכזה נתן השכל ולא בזה, ובcheinות גופו האדם יוצא מגדר השכל בעת החטא*אי*, יש לו לדעת שנכנס בעת ההיא בגדר הבהמות אחר שלא יחולקם רק הוא לבדו, ועל כן נצטויה לחת גוף בשור כגוףו, ולהביאו אל המיקום הנבחר לעליו השכל ולשרפו שם, ולהשיכח זכרו, ככליל היה, לא יזכור ולא יפקד, תחת גופו, כדי לצייר בלבבו ציור חזק שכל עניינו של גוף בלי שכל אבד ובטל לגמרי, וישמח בחלקו בנפש המשכלה שהנו האל שהוא קיימת לעולם, וגם לגוף השותף עמה יש קיום בתחוםו בסיסתו בלבתו בעצתה, כלומר שישמר מן החטא, ובקבעו ציור זה בנפשו יזהר מן החטא הרבה, והבטיחה התורה שבמעשה הגadol הזה ובהסכמה עשויה שיתנהם על חטאו מלך ומנפש, תכופר אליו שגתו. אבל הזדונות לא יספיק לכפרם דמיון זה, כי הדבר לא יוכח בדמיונות ודברים*לי*, שבט לגו כסילים.

ואילika יש עלייך בהנחת טעם זה איך נביא קרבן נדבה לעולם, כי טענו זה ישבול גם הנדבות, שאחר שאמרנו שהקרבן דמיון להשפלת הגופות ולעלוי הנפשות, אף בלי חטא ידוע ימצא בו המרכיב חונעת לחת מוסר.

לו. ראה שבת פ"ז ע"א. לה. ראה סוטה ג' ע"א, אין אדם חוטא
אנ"כ נכנסת בו רוח שטות. לט. בוייב ואילך וקצת ג"ג מס' כ"ג מס' כי אם
מ. משלי כ"ו, ג.

四、结论与建议

— २० — שׁוֹשָׁן דְּלַמְּצָנָן פֶּשׁ לִטְבָּה צָמֵת
סְיוּכָדִים, וְסַיוּכָהִים הַזָּמָנוּ עַל
מַלְלָה עַד מַחֲדָה כִּי כְּמֵבָבָה דָּהֵי שְׁמָנוֹת נְכֻנָּה עַל
קְרָדָה, וְלַקְמָן וּגְנוּ, וְכַמְּנִי נְכֻנָּה עַל קְלָנוֹ וְגוֹ
תְּגַתְּמָה מְלֹומָס טְכֻנָּה, וְגַלְדָּעָה טְכֻנָּה פִּי
יְיַי קְדִיס קְטֻנוּס נָסָס, דָּעַלְיאָס קְלָנוֹ הַלְּ
וּרוֹן מְמָנוֹן, כְּמוֹ שְׁלָמָר לִי יְיַי נְקָמָן [מִזְבֵּחַ]
[וְ], וְגַלְדָּעָה טְכֻנָּה לְמָרוֹת כְּיַיְוָה נְמָנִיס
שְׁנַן שְׁיַי קְדִיס נְכֻנָּה שְׁיַי נְמָנִיס הַמְּ
מְלָרְוָן, וְנְמָוָס נְדִיס נְמָלִיס הַמְּלָרְוָן, וְסַיוּ
סְמִילָין קְדִיס נְכֻנָּה פְּמָנִיה, וְנְגִדְסָיְהָי
טְכֻנָּה שְׁמָרוֹן הַלְּ כְּיַיְוָה נְמָלִיס הַמְּ, רַק
לְדִיס שְׁמָלִיס שְׁיַי נְכֻנָּה לְמָרוֹת, וְעַל וְהָ
מְלָרְוָן וְגְנוּ, וְסַמוֹּן קְדִיזָיְהָי, דָּלוֹ נְסָעָה שְׁיַי
לְוֹקָה מְמָנוֹת, וְכֶלֶת הַמְּאָרְכָן וְגְנוּ וְכִיקָּוָה הַמְּ
מְלָרְוָן וְגְנוּ, וְסַמוֹּן קְדִיזָיְהָי, דָּלוֹ נְסָעָה שְׁיַי
יְיַיְלִיס נְצָהָת הַמְּ שְׁמָרוֹן כְּיַיְוָה מְשִׁימִיס צָוָה
מְלָרְוָן נְפָלָת צְמָדָנָה [לְ], סִיּוּזָה נְכֻנָּה
יְיַיְלִיס נְצָהָת הַמְּ שְׁמָרוֹן כְּיַיְוָה מְשִׁימִיס צָוָה
לְוֹקָה מְמָנוֹת, וְכֶלֶת הַמְּאָרְכָן וְגְנוּ וְכִיקָּוָה הַמְּ
יְיַיְלִיס נְצָהָת הַמְּ שְׁמָרוֹן כְּיַיְוָה מְשִׁימִיס צָוָה
קְרָנָעָהָיָס אַס, עַיְיָהָיָס בְּמִלְיכָות. וְגַלְמָצָן צָס
מְחִימָות כְּיַהָה, יְיַבָּה, מְגִילָה דְּדַעַת הַרְכָּבָה עַ
יְיַיְלִיס שְׁיַי שְׁמָנוֹה נְכֻנָּה, וְהַן דְּבָרָיו נְרָלִים
עַיְיָהָיָס כְּיַיְלָמָצָן, וְלַגְמָכָה נְכֻנָּה. וְגַמְפָל הַלְּ
מְחִימָהָיָס צָס, טִיּוֹן, דְּמָה גַּלְמָכָה דְּעַמְמָקָם
גַּלְמָכָה, וְכַמְּגָכָה דְּלַקְמָה הַמְּלָאָה שְׁלָמָה
קְרָנָעָהָיָס עוֹד נְכֻנָּה נְעִיס וְנְדִיס, וְגַעַל עַד
יְיַבָּה וְיַוְהָה דְּלַקְמָה נְכֻנָּה.

שיעור גודל מלה הטכניות, ועומק הגדיש, היו מטהר כמכוג, ולein קפידם מובה. והגדיש היה כל עז' שיטיס מזופיס האן, וככל כממי [נגייס לוח הקודמת]. להיפך דכל ממכום כטלייס מהרון, ומכל שכן נגדיש, עין נעל.

והתבעות והגדיש היו נמנעים לסתם כל מהון, וכשהם צד מצל רומר מהן, והצני מצל רומר המלר, וככל שהרונם היה מפקיך אין הגדיש, כיימין צמי לממות וממי, והוא מהליכים צני מהנטים מצל זה וצני מהנטים מצל זה, והוא יכולם לירך צמי דהינו כרומג, נעל קי יכולם לירך צמי מהנטים, נעל כן קיה כל יהולן מפקיך, ונטא צמלה נטה טניש מצל זה וזה, קן הוועט במנומות ק"ס ע"ב.

[יב] וּמִבּוֹאָר נַמְלָא [עֲמָמוֹת כ'ג, י'ז]
לְכֵיוֹן עֲוֹתִין כְּפֻלָּה, וְקִימָה
זֶה גָּדוֹלָה, וְקִיָּה מְלָכָה הַמְמִיס וְמַיִּי כְּחֹרֶן,
כְּחֹרֶן, וְהַמָּה וְמַיִּי רַמְנָה כְּרוּמָה כְּחֹרֶן,
לְכַמּוֹת כֵּל הַמְרָן. וְעוֹזִי כְּכַפּוּלָה מִין מְפֻלָּה
שִׁיעָרוֹה נַמְרוֹה, וְלִמְדּוֹ חֹזֶל נַקְוָה כ' ע'ל
דְּקִיאָה עֲנוֹתָה טְפַמָּה, ה'כ קִיא הַמְרָן וְכְכַפּוּלָה
גּוֹנָה עֲשָׂרָה טְפַמִּים וּמְשָׁכוֹ, קִיּוֹן עַס צּוּלִי
הַחִימְיוֹנוֹת צָל וְצָב, כְּמוֹ אַנְמַדְלָה לְמַעְלָה תְּהִוָּה
י'ז], וּמְשָׁכוֹ קִיא יוֹתֶל עַזְךָ עַל הַכְּפָרוֹת
מְהֻלְגָה קִמְיוֹן, וְאַחֲרָה כָּזֶר, כְּמוֹ שְׁמַטְ�וָה
בְּצָבָק עַמְּגָן ע'ב

ונדרן עוזין בני כורדים מתקה, כיינו
הכפולות עגמיה. ומוגלה נסוכה
ונחת ובוניה יוכמת יורת מלחם והיינו

